

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 14 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 1. avgusta.

V Monakovem bil je te dni sedmi shod nemških turnarjev, pri katerem je bavarski princ Ludovik govoril besede, katere so nemški turnarji vsprejeli z naudušenjem, katere pa morajo vsacega avstrijskega Slovana, vsacega Avstrijca sploh, zadeti najnemileje.

Ne gledé na to, da je bilo češkim Sokolom prepovedano udeležiti se korporativno razstave v Parizu, da pa nemškim avstrijskim telovadcem nihče niti besedice ni črnil, ko so z razvitimi zastavami in v gostih tolpah korakali mimo črno-žoltih mejnih kolov; ne glede na to, da je kraljevski princ, sin sedanjega regenta in prihodnji kralj bavarski stopil na telovadsko leco, torej na mesto, ki sicer pripada le demagogom, ne glede še na druge okoliščine, s katerimi se niti baviti ne smemo, mora vender princa Ludovika govor vsacega raz-

jariti, kdor ima še kaj srca v sebi, ker je govor tako pangermanističen, da jeden glavnih čeških dnevnikov že s samim uvodnega članka naslovom pove najstrožjo kritiko, rekoč: princ Ludovik v službi nemških nacionalcev.

Rečenega govora ost ne tiči v tem, da se v njem poudarja nemško stališče. To je mej Nemci baš tako naravno, kakor mej nami, da poudarjamo svoje slovansko stališče. A princ Ludovik šel je dalje, posezal je v notranje razmere avstrijske in tu segal je pač dalje, nego je bil opravičen, tu pa se mu mora z avstrijskega stališča stopiti nasproti.

Zanimivo je, kako o tem govoru pišejo razni listi. „Vaterland“ pravi mej drugim: Immer nur vom deutschen Volksthum wird da gesprochen, vom nationalen Reichsgedanken — von einer Betonung des österreichischen, des habsburg-treuen Gesichtspunktes nichts. Man hat es da sichtlich mit einer Irredenta Nr. 2, mit der deutschnationalen Irredenta zu thun. Dass doch dem echten Wiener, dem echten Oesterreicher die Augen aufgehen möchten über dieses Treiben der „Deutschen“. Wir apostrophiren das „Deutsche“, weil es das undeutscheste Thun ist, gewissermassen gegen die schuldige Treue zu sündigen.

Ako „Vaterland“ tako odločno govori, ima to poseben pomen, a tudi glasilo združene „nemške levice „N. Fr. Presse“ izreklo je o tem govoru menda nehotoma trpko kritiko, rekoč: „Prinz Ludwig hat mit der Unbefangenheit eines Mannes, der sich über den Verdacht erhaben weiss, das Haus des Nachbarn anzündend zu wollen, nur ausgesprochen, was jeder aussenstehende Politiker selbstverständlich findet.“

Kaj čuda, da so v nemški državi izhajajoči listi polni naudušenja in ditirambično hvalisajo mladega bavarskega princa in to v izrazih, ki pristnemu Avstrijcu silijo rudečico na lica. Tako n. pr. pravi „Vossische Zeitung“, da bode princ opomin, da treba trdno se držati nemške stvari, nemškega mišljenja, za Nemce imel daleč sezajoč pomen. „Nemci smejo upati, da jim kmalu poteče doba trpljenja.“ („Sie dürfen hoffen, dass ihre Leidenszeit bald vorüber sei.“)

Takim izjavam nasproti je pač „Vaterlandov“ izraz „Irredenta Nr. 2“ popolnoma umesten in pričakovati smemo, da bodo prinčeve, ne baš diplomatične besede še hujše podkurile itak že prekipeči nemški šovinizem, saj že „Deutsche Zeitung“ piše o „nationalen Reichsgedanken“. Kako si pa list tako narodno državno misel predstavlja, čita se mej vrstami.

Zares krasen položaj! Na jugu italijanska irredenta, na severu po „Vaterlandu“ „Irredenta Nr. 2“. Bilo bi obupno, ako bi človek ne veroval v Avstrije zvezdo, v njeno srečno usodo, in bi ne znal, da je večina prebivalstva v Avstriji slovanska in je zato skrbjeno, da centrifugalna drevesa ne porastó do nebes.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Po časopisih razširja se vest, da bode Po-reški škof Flapp imenovan deželni glavarnem isterskim. Slovani bi tega imenovanja ne bili posebno veseli, kajti dosedaj se ta cerkveni dostojanstvenik Slovanom ni prijaznega kazal. Liberalcem bi pa baje tudi to imenovanje ne ugajalo, ker je Flapp po njihovem mnenju še premalo italijanskega mišljenja, nemški listi že tožijo vsled tega name-ranega imenovanja, da sporazumljenje Slovencev na stroške Italijanov napreduje.

Pravosodni minister si je dal od predsedništva Graškega nadsodišča predložiti vse akte o disciplinarnih preiskavah proti sodnim uradnikom poslednjih letih v okoliših tega sodišča. Nekateri sodijo, da je to v zvezi z znanim ukazom Waserjevem, da se sodni uradniki nemajo mešati v politiko. V tem ukazu se je predsednik sklicaval na to, da se je pri disciplinarnih preiskavah preveril, kako da uradniki politikujejo. Minister se pa sedaj hoče preveriti, če je to resnica. Nemški listi že pišejo, kak strah je zavladal zaradi tega sedaj mej slovenskimi uradniki. Mi pa lahko trdimo, da baš slovenski uradniki so lahko mirni, če tudi minister Slovincem ni prijazen, ker so gotovo tako vestno, če ne vestneje opravljali svojo službo, kakor Nemci in tudi glede politike neso prestopali dopuščenih mej.

Na češkem ženskem učiteljski v Pragi je izmed 58 kandidatinj v prvih treh letnikih jih 49 izdelalo z odliko. Dvojke pa ni dobila nobena, samo pet učenek je ostalo neizpitanih. Zaradi tega je ve-

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký, preložil I. Gornik.

Prvi del.

XII.

(Dalje.)

„Moje pravo ime?“ — Refunda se je zasmeljal in uprl svoje oči v kneza, kakor dvoje zverij, katerim roka maščevalčeva najprej pokaže žrtev in potem išče njegovo srce njihovih zob. Knez zateptal je zdaj jako močno po snežnobeli liliji.

„Shranjeno, zagrebano, zakopano! — In kaj je gospodu knezu do berača! Kaj je Njega milosti do postopača! Kaj je njega svetlosti do potepenca!“

Refunda stopil je pet korakov bliže, a ljubeznivim cvetkam na preprogi njegova nogo ni storila žalega; ognila se jih je.

Gospod knez umaknil se je do okna.

„Gospod knez se mene boji? — Še sem živ in za živa ljudje baje ne strašijo! — Gospod knez dal me je poklicati in jaz sem ubogal!“

„Nekdaj pripovedovali si so moji služabniki, da hodi tod človek, in da ga povsod imenujejo Refunda. Skusi baje mnogo, včasih prenočuje tudi pod milim nebom. — Žal mi ga je bilo. — Da bi se ne moral potepati, da bi ne moral beračiti!“

Gospod knez podal je Refundi lepo mošnjico z novci in končal . . . „Kedar boš potreboval, oglasi se pri mojemu blagajniku!“

Knez obrnil se je o teh besedah k oknu; roka Refundova pa se ni niti ganila, in okrog subih ust poletaval mu je nasmeh, s katerim se je naglo spremenil izraz njegovega obličja, da ga ni bilo spoznati. Po lici starega moža gibale so se gube, na čelu razširjale so se mu brazdiče in v teh potezah, nenavadnih pri Refundi, javilo se je nekaj plemenitaškega, rekel bi skoro knežjega. — Ali je bilo morda kaj resnice v besedah ljudij, ki so zagledavši Refundo s povzdignjeno glavo in napetimi prsmi rekali, da koraka kakor Švarcenberk?

„Gospod knez, še nikomur nesem rekel: „dajte kos kruha.“ Za nobenimi vratmi še nesem molil in še nikogar nesem nadlegoval za miloščino! — Refundi dade, kamor pride, sami in radi. In vspodbujajo ga! Bog vam poplačaj vašo dobrotljivost! — In veseli ter zdravi bodite, gospod knez!“

Stari mož je že davno odšel, knez sedel je še na pohovki. In vender je že odbila z igrajočimi glasovi nad mizico dragocenega rezbarskega dela pred lepim časom druga ura, in ta čas jeznil je gospod vsak dan skozi mogočne kostanjeve drevo-rede na svetlem vrancu.

„Shranjeno, zagrebano, zakopano! — Prav ima: kaj mi je do postopača, kaj mi je do — potepenca!“

Gospod knez dvignil se je naglo, a prodko, kakor bi bila v tem vitkem, petdesetletnem telesu še dvajsetletna svežest, in pozvonil, čuda da ni odtrgal krasnega, z zlatom in srebrom izšitega traku, na katerem je bil obešen srebern zvonec. Dveri odprle so se najedenkrat, in v njih prikazala se je zopet počesana z najmožnejšimi dišavami oblita glava z orjaško kito.

„Blagovoli zapovedati Vaša knežja milost? — Druga ura je že davno minila!“

„Vem, osel!“

Počesana glava z orjaško kito zmajala se je nekolikrat. Gospod knez ni rekel svojemu slugi „osel“ že dva dobra meseca in danes zopet. In temu je kriv oni postopač, oni potepenec . . .

lika jeza mej Nemci in očitajo češkim profesorjem, da preveč prizanesljivo klasifikujejo. Tako se godi po vseh srednjih čeških šolah, kriče nemški listi. Češki profesorji dajo učencem in učenkam dobra spričevala, da bi potem v javnih službah lažje spodrivali Nemce. Mi nečemo preiskovati klasifikovanja na srednjih čeških šolah, a preverjeni smo pa, da marsikateri nemški profesor se bolj ozira pri klasifikaciji na narodnost nego slovanski. Zato imamo že tudi skušenj. Da pa Čehi bolje napredujejo nego Nemci, se pa vidi že iz tega, da so v znanostih Čehi že prekosili avstrijske Nemce, če tudi so poslednjim razmere dosti ugodnejše. — Poslednje dni se je po listih mnogo pisalo glede akademije češke. Najprej so „Narodni Listy“ to zadevo omenili in pristavili, da vlada boče, da bode akademija utraktivna, v to pa ne bode privolil Hlavka, ki je dal 200.000 gld. za akademijo. Na to je pa „N. Fr. Pr.“ odgovarjala, da ne verjame, da bi bil Hlavka, ki je Staročeh, tak nasprotnik Nemcev. Izučil se je na nemških šolah, večino svojega denarja kot arhitekt prisluzil na nemškem Dunaju. „Politik“ pa sedaj piše, da je Hlavka zares namenil denar le za češko akademijo. Pri tem ga pa ni vodilo sovražstvo do Nemcev, temveč to, da je za nemško znanost že dovolj skrbjeno. Akademija se bode kmalu otvorila, kajti te dni končala so se pogajanja mej češkim deželnim odborom in Hlavko. Vlada pa ne nasprotuje jednojezičnosti akademije.

Cesar je imenoval dr. Frana barona Rapp-Heidenburga deželnim glavarjem **tirolskim** in dr. Karola pl. Heppergerja njegovim namestnikom. V zadnjem zasedanju je bil namestnik deželnega glavarja južnotirolski konservativec baron Hipoliti. Novi deželnega glavarja namestnik je pa liberallec.

Pri poslednjih volitvah se je v **Dalmaciji** pokazala nova hrvatska stranka, katera se bode posebno potegovala, da se Dalmacija pridruži Hrvatskeji, da ban ne bode le z imenom, ampak v resnici ban Hrvatske, Slavonije in Dalmacije.

Vnanje države.

Bivši kralj **srbski** Milan je odpoval z jednim regentom in dvema ministroma k Ristiću v Vanjo. Dogovoriti se imajo v Vanji baje važne zadeve, pred vsem rešiti vprašanje o pravicah kraljice matere.

Objavil se je zakon, da se uvede tudi v privatna učilišča v **ruskih** pribaltiških pokrajinah ruski učni jezik. Nekaj zavodov se bode morda zaradi tega opustilo, ker so je Nemci bili le zaradi tega osnovali, da jim ni bilo treba obiskovati državnih šol, kjer bi se morali tudi ruščine učiti. Ta zakon se pa ne dotika veronauka.

„Makedonija“ svetuje **makedonskim** Bolgarom, da naj se spuntajo, če bi Turčija se zaplela v kako vojno. Uspeh punta bode dovoljen, ker imajo Makedonci dobre vodje. Če bi pa Makedonci mirno čakali, kaj se zgodi, se bode pa njih dežela razdelila mej Srbijo in Grško ali si jo pa bode prisvojila Avstrija, v obeh slučajih bil bi bolgarski živelj izgubljen.

V Carigradu se je začela zidati bolgarska cerkev. Grški patrijarh je hotel to zidanje preprečiti in se je v ta namen obrnil do **turške** vlade. Porta mu je pa odgovorila, da je cerkveni razpor mej Grki in Bolgari že davno rešen. Bolgarska cerkev ni več podrejena grškemu patrijarhatu, torej on nema nobene pravice ugovarjati grajenju cerkve.

Nek klerikalen list je izmislil, da **italijanski** skrivni policisti vedno stražijo Vatikan in da imajo nekaj voz pripravljenih, da bi v njih sledili za papežem, ko bi ostavil Vatikan. Po klerikalnih listih je zaradi tega navstal velik hrup. Posebno

„Zakaj ga je blagovila Vaša Svetlost puščati k sebi! — Jaz sam bi ...“

„Ali molčiš? — Naj osedlajo Oberona!“

„Čez četrte ure bo tri! In ob treh se pride poklonit gospod dekan iz S ...“

„Ali mi greš izpred oči?“

Gospod knez zateptal je jezno z nogo, da se je vsa preproga zganila. Revice — rože stoliste!

Knez dirjal je v diru iz gradu in za mestecem ostavil je za seboj slugo dobre četrte ure. Okrog cerkve postavljali so kramarji šotore, pojutranjem imel je biti tu semenj. Oberon gospoda kneza zadrevil se je mej ubožce in zaboje, v katerih so imeli shranjeno blago. Kramarji grizli se ustne in stiskali pesti; — a molčali so kakor panjači.

„Ali ste ga videli?“

„Kaj bi ga ne! — Šel je, kakor kadar grmi!“

„Letos zadržal se je tu. Niti ne pomnijo, da bi bila milostljiva Visokost tako dolgo na tukajšnjem gradu. Sicer prišli so semkaj le za nekoliko dni. To je znamenje za nas!“

„Spoštuje nas! — In zato naj živi naš milostljivi gospod knez!“ In trije „meščani“ dvignili so v krčmi medne vrče in pili na zdravje milostljive Visokosti!

Ubogi meščani! — Uboga češka mesteca!

(Dalje prih.)

napadajo Crispija ter ga nazivljejo jetničarskega ravnatelja Vatikana. To je sramota za kristijansko Evropo, pišejo, da dopušta prešestniku in puntarju Crispiju tako postopati proti papežu. Pri tem seveda tudi pišejo proti zvezi Avstrije z Italijo.

Francoški republičanski listi so iznašli novo orožje proti Boulangeru. Začeli so mu očitati, da se krog njega zbirajo le možje, ki so se ločili od svojih žen. Naquet, Laisant, Laguerre in Vergoin so ločeni od svojih žen, general Boulanger se pa hoče ločiti in je že zapustil ženo, ko je zapravlil vse njeno premoženje. Zraven tega je pri njem več ljudij, ki so za vse pripravljeni, kakor Rochefort, Le Herisse, Vacher, Burie, Torquet, Laner, Dillon, Mermeise, Michel in drugi. Kako strašno bode v Franciji, če bodo ti ljudje vladali! Bog ve, če bode to sredstvo pomagalo republičanom. — Ameriški spekulanti, ki dajo Boulangerju denar, so baje z njim sklenili pogodbo, da odpravi carino na žito, če pride na krmilo. To bi Američanom mnogo koristilo, ker bi lažje izvažali žito v Francijo.

Preiskava, ki se je bila začela proti **francoskemu** poročniku Françoisu Loyzeau-u de Granmaison ni imela nobenega uspeha, kajti **italijansko** sodišče je že sklenilo, da ga izpusté, samo čez mejo ga bodo iztirali. Dokazati se mu torej ni moglo, da bi bil vohonaril.

Preiskovalni sodec v Monsu je zaslišal **belgijskega** ministra notranjih zadev de Boldera kot prič v zadevi agenta provokateurja Pourbaix. Poslednji je bil od vlade najet, da je hujskal delavce. To se je zvedelo pri pravdi proti anarhistom v Monsu in začela se je preiskava proti njemu. V zbornici je bil že tudi razgovor o tej zadevi, a večina je izrekla vladi zaupanje. Minister de Bolder je tedaj v zbornici zagovarjal vladno postopanje in se nekajkrat zagovoril. Zaradi tega ga je pa zaslišal preiskovalni sodec. Obravnava proti Pourbaixu bode vlado spravila, kakor se kaže, še v večje neprijetnosti, nego jo je pravda proti anarhistom.

Parnellov odsek še vedno ni končal svojega dela če tudi se obravnave vlečejo že kakor morskakaca in se na **Angleškem** več za nje dosti ne zanimajo. Sedaj so se njegove obravnave pretrgale do 24. oktobra, da se zagovorniki pripravijo za svoje govore. To pa tudi ni majhna stvar, kajti zagovornik lista „Times“ se je izjavil, da mu je pretehtati nič manj nego 40.000 vprašanj in odgovorov, kar bode pač malo preveč. Dosedaj je odhor imél 112 sej, ne ve se, če bode ta zadeva končana do konca leta.

Dopisi.

Iz kočevskega okraja 30. julija. [Izv. dopis.] V štev. 169. „Slov. Naroda“ omenil je dopisnik X kočevske volitve ter izrazil svojo zadovoljnost. Vender je storil to prekratko in le jednostranski (ako mu niste Vi, gospod urednik, dopisa kaj pristigili). On naglašá, da nas je vezala pravičnost privoščiti Kočevarjem jednega poslanca. Pravo za pravo bi ga bili dobili oni tudi, ne da ga jim mi privoščimo, ker imajo v skupini mesta Kočevja in trga Ribnice večino, torej da smo bili krivični ali pravični, oni bi bili lahko izvolili najskrajnejše radikalnega Tevtona na poslaniški stol. Naj Vam še jaz opišem tukajšnji volitvi. Da bodem povsem jase, podam Vam tudi številna razmerja posameznih skupin, ki bi se bile mogle boriti za zmago. Kmetске občine, ki volijo dva poslanca, pošiljajo v Kočevje k volitvi 81 volilnih mož, 50 slovenskih, 31 nemških; vsi nemški so liberalni, mej slovenskimi pa moramo prištevati k liberalnim tudi onih 16, ki so volili g. V., za kojega ni glasoval niti eden duhovnik ali čiste barve klerikalec.

V kmetških občinah imamo torej 50 slovenskih in 31 nemških, ali 47 liberalnih in 34 klerikalnih volilnih mož v pošteve jemati. Da se je bil boj jedino za nemškega ali slovenskega kandidata, izvoljena bi bila dva Slovenca; da pa se je šlo samo za liberalca ali klerikalca, zmagala bi bila dva liberalca, in ker imajo v skupini liberalcev Kočevarji večino, mogoče bi bilo, da sta izvoljena dva Nemca ali saj 1 Nemeec in 1 Slovenec. Vender so naši volilci imeli vedno pred očmi narodnost in skušali so zmagati z obema Slovencema, kar se je tudi zgodilo: izvoljen je g. V., katerega je priporočala liberalna stranka in g. P., kateri tej ni bil všeč. Za slovenska liberalna kandidata glasovalo je vseh 31 Kočevarjev, v polnej zavesti, da volijo Slovenca, a liberalnega Slovenca. Prodril pa je le jeden od nju, in sicer s 47 glasovi od 81. Istina je, kar je pisal o tej zadevi, da je namreč g. V. izvoljen s pomočjo Kočevarjev.

Kakor malo se more dvomiti o narodnjaštvu g. P., ki je bil izvoljen od samih Slovencev, isto tako vzvišen nad vsakim dvomom je gledé narodnjaštva značaj g. V., za kojega so glasovali tudi Kočevarji. Neovrgljiva istina je, da so za gosp. V. glasovali vsi nemški volilni možje s prepriča-

njem in v zavesti, da volijo slovenskega, a liberalnega narodnjaka. Da so zanj glasovali, ni jim bilo treba dajati nikakih koncesij za nemštvo. Naglašale so se jim jedino vrline g. V. kot bivši poslanec in njegov čisti značaj kot zasebnik in uradnik ter njegovo zmerno-liberalno mišljenje. A Slovencev pa tudi nikakor ni oplasil voliti g. V., videvših, da ga volijo tudi Nemci, češ da je skrit kandidat Kočevarjev in odpadnik. Spoznali so, da se tu ne bje boj za slovenstvo ali nemštvo — marveč za druge ideje, gledé katerih se morejo svobodno zjediniti z dosedanjimi svojimi nasprotniki, ne škodujóč niti najmanje svojemu narodu. Ako bi se bili pa Kočevarji v tej skupini zdržali volitve in prepustili boj samim Slovencem, izvoljena bi bila dva klerikalna Slovenca, kar bi sicer ne bilo škodljivo za slovenstvo sploh, a bržkone pač za ljudstvo na Kranjskem.

Da je volitev v naših kmetških občinah za nas Slovence ugodna, a posebno, da je tu izvoljen vsaj jeden liberalen poslanec, pripomogli so nekoliko tudi nemški volilni možje. Mej njimi pa so agitovali in se jim je izdalo „ordre de bataille“ od Kočevskih meščanov s samih. Mej kmetškimi volilci poskušali so bili namreč nekateri postaviti nemška kandidata, a iz mesta došlo jim je pojasnilo in opustili so misel ter se pridružili nam. Vender še ta popustljivost ni tolika, da bi jo bilo vredno posebno naglašati. Saj vedeli so itak, da je staviti 99 proti 1, da v kmetških občinah zmagali ne bodo. Z našega stališča jim gre v tem zahvala le zaradi tega, ker so pripomogli k izvolitvi gosp. V. proti gg. Dr. ali celo Sk.

Ali smemo naše nemške sosesde v čem odločno pohvaliti, razvideli bomo, ako si ogledamo skupino „mesto Kočevje — trg Ribnica“, ki voli 1 poslanca. Ta skupina je štela letos 222 volilcev, v Ribnici 94, v Kočevji 128, katerim je prištetih nekoliko Slovencev, a ne toliko, da bi mogli v zvezi z Ribniškimi 94 Slovenci odvzeti Kočevarjem nadpolovično večino. Kočevarji so bili torej od naše dobre volje popolnoma neodvisni, in bi bili lahko prodrli z vsakim kandidatom, tudi z najhujšim prusakom. Govorilo se je mnogo o kandidaturi profesorja Linbarta in še nekotih drugih gospodov njegovih somišljenikov, katerih vsaki bi bil gotovo stal vedno v najhujšem nasprotju z nami, in če že drugzega ne, delal fakično opozicijo v deželnem zboru. Te kandidate odslovili so sami Kočevski meščani, na kar pred kratkim, še leta 1887 niti misliti ni bilo. Izvoljen je gosp. Robert Braune, sin bivšega dež. poslanca, izvrstno izobražen, a mej vsemi Kočevarji najzmernejši Nemeec, ki našim pravičnim težnjam nikoli nasprotoval ne bode, da se le tudi pravičnim težnjam njegovih volilcev ustreza. Za tak-ga moža more pač vsak narodnjak glasovati, ki ve, da se v našem deželnem zboru ne bode več razpravljalo o narodnostnih zadevah, temveč o drugih nič manj važnih načelih in gospodarskih vprašanjih, o kojih bodo glasovale vse drugačne skupine, nego smo jih dosedaj videli v našem deželnem zboru. In res je glasovalo za g. B. izmej 57 udeležencev v Ribnici 56 slovenskih volilcev, ne toliko, da mu pripomorejo do zmage, ta mu je bila itak gotova, nego da izrečejo svojim nemškim sosedom svoje priznanje za njihovo prijenljivost v tej skupini in soglasje v skupini kmetških občin.

Z izidom obeh volitev smemo torej Slovenci v obče, v narodnostnem in gospodarstvenem oziru zadovoljni biti; kar je bilo prej našega, je naše ostalo, o čemur pa smo morali dvomiti, izpalo je za nas kolikor možno ugodno. Obe pa sta nam tudi dokaz, da se smemo nadejati popolnega zjedinenja prebivalcev našega okraja, kajti tudi Kočevarji so zadovoljni s tem, kar so dosegli: da imajo svojega poslanca, ki sme pričakovati podpore od večine našega deželnega zbora. Oni sami so se že naveličali narodnostnega prepira, ker je popolnoma neumesten in neploden; to pa bi bil v novem deželnem zboru gotovo. Ako smo pravični, moramo res priznati, da so oni letos storili prvi korak v približanje in zjedinenje — zakaj bi mi drugzega ne?! In kdo more pač še kaj očitati g. V., ker se je dal voliti tudi od kočevskih kmetških volilcev?! Še jedenkrat torej: tu smo z izidom volitev v obče zadovoljni.

Vprašati pa se moramo še: Kako je bilo mogoče ta ugodni izid doseči? Če pomislimo na volilno borbo l. 1887., ko so bili Kočevski meščanski vo-

➡ Dalje v prilogi. ➡

lilci v manjšini rasproti Ribniškim Slovencem, in vender neso odjenjali od boja; kaka razburjenost je takrat vladala na volišči in še potem dolgo v zasobnih odnošajih; če se spominjamo takratnih ne- ušernih dogodkov in še neušernih njih posledic: razžalitev, tožbi, disciplinarnih preiskav in osob- nega sovražstva sedaj, ko smo videli, kako mirno in veselo je bilo vse dne 8. t. m. v Kočevji in Ribnici, kako prijazno sosedstvo mej Slovenci in Kočevarji obeta; kako soglasno je vseh 31 kočev- skih kmetskih volilcev popolnoma zavedno volilo Slovence in 56 Ribniških Slovencev Nemca, koja oba uživata občno zaupanje na obeh straneh; na- dalje še, ako se spomnimo občnega veselja, ki je po dokončani izvolitvi g. Brauneja naustalo na obeh voliščih — gotovo znamenje, da je izvoljenec res kandidat večine — in še mnogo drugega, o čem- er pa tu ne maram razpravljati — priznati mo- ramo, da ima mnogo spretnosti in dobre volje oni, ki je toliko nasprotstva poravnal in slogo omogočil. Moja navada ni, peti slavošpevov posameznim oso- bam — raje že grajam — a tu se strinjam z mno- gimi razsodnimi možaki, ko naravnost povem, da je vse to, kar sem prej kot dobro in ugodno za obe strani označil, dosegel s svojim taktim in pre- mišljenim postopanjem vodja kočevskega ces. kr. okrajnega glavarstva g. dr. L. Thomann. Ker sem že njegovo ime objavil, težko mi je še več hvaliti ga, boječ se, da se mi hvala napačno tolmači, torej dostavim le še, da si je za to uslugo, ki jo je storil obema strankama, pridobil splošno simpatijo.

—uc

Iz Logaškega okraja 31. julija. [Izv. dop.] Včeraj se je vršila v Cerknici letošnja okrajna učiteljska konferenca za tukajšnji okraj pod pred- sedstvom gospoda okrajnega nadzornika Vilibalda Zupančiča. V svojem lepem slovenskem govoru je gosp. nadzornik omenjal povoljne, oziroma po- polnem povoljne discipline po šolah tega okraja, lepega reda o spisovanju uradnih knjig, nedostatnega prezračevanja šolskih sob, monotonega čitanja po nekaterih šolah, nepopravljenih nalog, slabih tablic itd. — Glede obligatne in neobligatne nemščine se je učiteljstvo mnogo trudilo ter tudi lepe uspehe doseglo. — Petje skoro po vseh šolah prav lepo cvete. Kjer otroci nimajo posluha, naj si učiteljstvo prizadeva s pravilnim poučevanjem istega vzbuditi. — Za razvitek sadjarstva ima učiteljstvo Logaškega okraja že obilo zaslug in pričakovati je, da se bodo priredili šolski vrti v kratkem tudi tam, kjer jih še ni, ker to je baš sredstvo, s katerim se na- sprotniki šole za šolo pridobe. — Šolstvo je v tem okraju po besedah nadzornikovih v pravem tiru in le želeči je še, da bi se premajhne šolske sobe kaj skoro z večjimi zamenile in da bi se učiteljstvu priredila vsaj taka stanovanja, kakoršna imajo drugi pošteti ljudje. Odbora poročevalca „o spisi“ in „o složnem življenju učiteljskega osobja na dvo in večrazrednicah“ sta svojo nalogo dobro, oziroma prav dobro rešila, kar je pričalo splošno odobravanje osobito gosp. Božiču.

Izmej posameznih nasvetov naj omenim le onega, ki meri na to, da naj bi višje šolske oblasti izvolile poučiti krajne šolske svetovalce, kako naj se vedo, da pri svojih pohodih v šoli ne žalijo učiteljstva in ne škodujejo šolstvu.

Popoludanski čas potekel nam je le prehitro pri cenem in okusnem kosilu v g. Zagorjana go- stilni mej raznimi napitnicami in ubranim petjem.

Konečno naj še omenim, da je temu zboro- vanju tudi prisostoval g. Koperski profesor Kožub, istrski učitelj Breitschopf, Svetotrojiški župnik in pomožni učitelj Jan in Cerkniški katehet Krek. Mej obedom počastil je zbrane tudi g. okrajni gla- var dr. Gstettenhoffer ter se v svojem govoru glede napora tukajšnjega učiteljstva in splošnega napredka o kranjskem šolstvu kaj laskavo izrazil.

Priznanja za svoje delovanje je želo učiteljstvo dovolj, a sedaj pa pričakuje tudi, da doseže jeden- krat to, za kar že več let prosi in težko pri- čakuje.

Iz Domžal 30. julija. [Izv. dop.] Dne 29. julija vršila se je tukaj okrajna učiteljska kon- ferenca za Kamnik pod vodstvom gosp. L. Letnarja, c. kr. okr. šolskega nadzornika. Gospod nadzornik pozdravi prav prijazno učiteljstvo ter si izvoli svo- jim namestnikom gosp. nadučitelja Mesnarja. Ko se z vsklikom izbereta zapisnikarjema gđ. Gogola in in gosp. Sirc, prične gosp. nadzornik svoje izvrstno poročilo, iz katerega se je razvidel lep napredek

tukajšnjih šol s poučnimi opazkami in navodili onega, kar še ni v pravem tiru. — Prav dobro sta rešila tudi svoji nalogi gg. poročevalca Pfeifer in Jeglič; prvi „o koristi podrobnih učnih načrtov“, drugi pa „o pravem stališču učitelja glede šolskih vrstov.“

Po raznih volitvah v različne odbore in po jednoglasnem sprejetju samostojnih predlogov, za- ključi g. nadzornik sejo s trikratnimi „Slavakli“ na cesarja. Ko se je na to odpela cesarska pesem in ko se je g. Mesnar zahvalil g. nadzorniku za izvrstno vodstvo današnje seje in za podane nauke, poda se vse učiteljstvo k obedu v gostilno gospoda Kuharja. Tu sem došel je tudi telegram blag. g. Janko Kersnika, gost g. Gregorin iz Črnuč, pa g. Žibert iz Ježice.

Mej obedom napil je gosp. Kecel na cesarja, gosp. Burnik nadzorniku, gosp. nadzornik učitelj- stvu s posebnim poudarkom, da v pridnosti in lepem vedenju je moralna zmaga učiteljstva, gosp. Janežič pa okrajnemu učiteljskemu društvu. Mej napitnicami pa so se glasile pod vodstvom g. Stefančiča prelepe slovenske skladbe. Hitro nam je potekel mej pri- jatelskim, mejsebojnim pogovorom čas, čas brat- skega občevanja, ki nam je zelo v živih barvah kazal tukajšnjo uzorno kolegialiteto.

Da se je tukajšnje učiteljstvo vedlo tako, kakor udje jedne družine, pripomogla j tudi izborna postrežba z jedili in pijačo. Za to izrekam gosp. Franu Kuharju v svojem in drugih imenu srčno zahvalo.

K.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko na- šega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi družega članka Strajk v Zagorji in Tr- bovljah, v katerem se se razpravljale žalostne razmere rudokopov v Zagorji, Trbovljah in Hrastniku. Članek zagrešil se je proti § 305. kaz. zak. Da- našnja številka ima dve strani priloge.

— (Sekcijski svetnik Lind) pripeljal se je predvčeraj v Ljubljano, ogledavat novo obrtno šolo. Včeraj odpeljal se je v spremstvu cesarskega svetnika Murnika v Kranj.

— (Slavnost Levstikova v Velikih Laščah.) Pri pozdravu došlih gostov bode okolu 16 domačih deklet v narodnih nošah, katera polože tudi krasen venec pred spomenikom. — Gospodje, kateri še neso dobili vabila, naj blagovoljno oproste, ker so prehitro pošla, saj so tudi brez tega iskreno povabljeni in dobro došli.

— (Levstikova slavnost v Velikih Laščah.) Ker je daljava iz Novega Mesta do Ve- likih Lašč prevelika in bi zaradi tega Novomeška godba premnogo stala, sklenil je odbor vsprejeti Domžalsko godbo požarne straže (24 mož), s katero se je že napravila pogodba.

— (Slavnost Levstikova v Velikih Laščah.) Odboru naznanila so svoj prihod in so- delovanje sledeča društva: Pisateljsko podporno dru- štvo v Ljubljani. Ljubljanski „Sokol“ z zastavo po veliki deputaciji (najmanje 20 mož.) Vrli Sokoli nosili bodo zmagonosno svojo zastavo prvokrat v naš okraj. — Pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani z zastavo (30—40 mož), katero bode pomnoženo še z drugimi pevci oskrbelo petje pri odkrivanju spo- menika in sploh pri slavnosti. — Akademsko dru- štvo „Slovenija“ na Dunaji, katero šteje Levstika svojim častnim članom in akad. društvo „Triglav“ v Gradcu. — Klub slovenskih biciklistov v Ljub- ljani. — Odbor prosi slavna društva, katera bodo sodelovala pri slavnosti, da naznanijo prej svoj prihod.

— (Odbor „Slov. pevskega društva“) naznanja, da ostane vsopred kakor je bil prvokrat razglašen, namreč pevska vaja ob 1/2 12. in banket ob 2. uri.

— (Iz Celja) se nam piše: Ker se slov. pevsko društvo zaradi prelozene slavnosti in Divači nadjta tem živahnejše udeležbe iz sosednje Kranjske in zlasti iz Ljubljane, večina udeležencev pa name- rava se z brzovlakom odpeljati ter tako še le ob 1 uri 18 min. popoludne dospe v Celje, ostane pr- votni vsopred in bode skupni obed v dvorani go- spoda Košerja o polu dveh popoludne. Po došlih oglasilih soditi, pričakovati nam je v Celji sijajne slavnosti, to tem bolj, ker je „D. Wacht“ izjemoma prevzela poročilo, da se bode tukajšno nemško od- gojeno občinstvo izogibalo vsakega izgrede.

— (Gosp. Gregor Jereb,) c. kr. brzo- javni oficijal v Trstu, imenovan je vodjo brzojav- nega urada v Pazinu.

— (Zlato mašo) bo praznoval dne 4. av- gusta g. Martin Skubic, častni kanonik in de- kan v Ribnici.

— (V Celji) umrl je v sredo kapucin o. Ka- pistran Razpet.

— (Ljubljanski profesor dr. Binder) je na okrožnem shodu nemških telovadcev v Sol- nemgradu zopet dal duška svojemu velikoneškemu mišljenju in to v tolikej meri, da ga je celo „Deu- tsches Volksblatt“ počastil z nadevkom „streng- national.“

— (Župnijo v Poljčanah) dobil je go- spod Janez Pajek, doslej župnik v Zdolah.

— (Poročil) se je gospod Ivan Lončar, c. kr. davčni nadzornik na Krškem, z gospodično Leopoldino Hribarjevo z Jesenic, dne 31. julija t. l. na Veliki Dolini.

— (Načrt novega Ljubljanskega gle- dališča,) izdelan od g. dež. inženjerja V. Hras- kega in arhitekta Hrubija, videti je v oknu g. V. Petričiča prodajalnice na mestnem trgu. Poslopje je arhitektonično jako lepo izpeljano in bi bilo pravi kras Ljubljanskemu mestu. Vsi stroški za stavbe in vso notranjo upravo so baje proraču- njeni na 230.000 gld. Vsekako bo moralo Ljubljan- sko mesto pripomagati z večjim zneskom, nego je mestni zastop dovolil, ako hoče dobiti gledališče.

— (V učiteljski nadaljevalni kurz na Grmu) se bili vsprejeti gg. učitelji: Jan Ru- dolf v Vrbačah; Fr. Golmajer v Loškem potoku; Iv. Raktelj pri sv. Gregorji; Fran Medič v Les- kovci; Ivan Kuhar v Trbojah; Ivan Bajec v Polhovem Gradcu; Fr. Črnagoj v Šmartnu pod Šmarno goro, Henrik Podkrajšek v Radovljici; Jos. Reich v Vinici; Fr. Gregorač v Metliki; Fr. Galé v Šiški; Janko Likar v Šent Jurji pri Izlakah; Janez Wohinc v Kresnicah; Henrik Li- kar v Grahovem in Josip Petkovšek v Godeviči.

— (Irredentovski list „L' Indipen- dente“,) ki je doslej izhajal v Trstu, moral bode prenehati, ker ga nobena tiskarna neče več tiskati iz strahu, da bi utegnila izgubiti koncesijo. Jutri izide „L' Indipendente“ zadnjikrat.

— († Ivan Kukuljević Sakcinski.) Včeraj zjutraj ob 1/2 1. uri umrl je na svoji graščini v Puhakovi v 73. letu dobe svoje gospod Ivan Kukuljević Sakcinski, umirovljeni veliki župan Zagrebški, komandér ruskega reda sv. Vladimira, predsednik „Matice Hrvatske“ in Hrvatskog arke- ološkičkog društva, častni član jugoslovanske aka- demije znanostij in umetnostij in častni član vse- učilišč v Kijevu in Harkovu, član mnogo drugih učenih društev itd., starosta pisateljev hrvatskih in poslednji izmej onih mož, ki so pričeli preporod bratskega nam naroda hrvatskega. Porojen 1816. l. v Varaždinu šolal se je pokojni Kukuljević v Za- grebu, bil potem vojak ter služil v ogerski životni straži do 1840. l. na Dunaji, pozneje v Italiji. L. 1842. stopil je iz vojske, bil doma okrajni sodec, 1848. l. pa deželni arhivar, potem sekcijski načelnik za pouk v banskem svetu, kateremu dostojanstvu se je pa 1850. l. odpovedal ter se bavil le z lepo- slovjem in znanostmi. L. 1861. bil je imenovan velikim županom Zagrebškim ter je v tej lastnosti, kakor tudi v deželnem zboru jako uspešno deloval, bil v političnem življenju sploh odličan voditelj na- rodov. Še uspešneje bilo je njegovo literarno de- lovanje. V Gajevi „Danici“ priobčeval je svoje pes- niške proizvode, njegova zgodovinska igra „Juran i Sofija“ je tudi na Slovenskem dobro znana, „Juran i Sofija“ bila je prva izvirna igra, ki se je igrala na odru Zagrebškem. Kmalu za to igro zgo- tovil je dramo „Stjepko Šubic“ potem začel iz- davati stare dubrovniške pisatelje, pozneje kot so- trudnik in urednik pa 12 zvezkov „arhiva za ju- goslovansko zgodovino“. Izmej njegovih del so naj- zanimivejša „Jura regni Croatiae, Dalma- tiae in Slavoniae“ in „Monumenta Slavo- rum Meridionalium.“ Razen teh spisal je iz- redno veliko učnih razprav, monografij in člankov. Kukuljević bil je izvrsten kot politik, kot pisatelj in kot značaj. L. 1848. je Kukuljevićev upliv skli- cal ono nepozabno skupščino, na katerej je bil Je- lačić banom izvoljen in Kukuljević bil je poleg Gaja in Vranicanija v deputaciji, ki je šla na Dunaj prosit potrdila tej izvolitvi. On je v „Slavenskom jugu“ izdal oklic za slovanski kongres v Pragi, on

šel je kot odposlanec v Karlovec in v Beligrad, zaradi vzajemnega delovanja mej Srbi in Hrvati, pozneje pa ga je Jelačić poslal v Italijo k Radec-kemu, od koder je prinesel 100.000 gld. in 7000 pušk. To bil je temelj za boj proti upornim Mad-jarom. Iz teh črtic je že razvidno, da je s Kuku-ljevičem pokopan najodličnejši živi nositelj zgodovine jugoslovanske izza 1848. l., mož ki je v politiki in v literaturi vedno delal narodu v korist in čast, mož ki je bil za Rauchovega banovanja 1867 umi-rovljen s tako nizko pokojnino za 33 letno izvrstno službovanje, da je moral prodati svoje posestvo Tonimir in svojo z velikimi troški nabrano jugo-slovansko knjižnico. Brate Hrvate zadela je velika izguba, z njimi zadela vse Jugoslovane. Zato pošil-jamo preko Sotle najgloblje sožalje upajoč, da bode duh Kukuljevičev še dalje vodil narod hrvatski, da pojde njegovo seme v klasje. Blag bodi spomin Ivanu Kukuljeviću!

— (K zavarovanju delavcev.) V sredo zboroval je v Trstu dotični odsek, pri katerem so bili iz Kranjske prisotni: Župan Ljubljanski Gras-selli, tovarniški uradnik Bürger, posestnik umeteljnega mlina Josip Kušar, tiskarnični upravitelj Rütting, stavbinski mojster Filip Zupančič in delovodja Škof. V načelnštvo bil je razven dveh Tržačanov izvoljen Leopold Brunner, vodja tovarne v Ajdovščini, v upravni odsek poleg družih J. Kušar iz Ljubljane.

— (Vojaška godba) bode dne 1., 8., 13., 16., 20., 23., 26. in 29. avgusta vsakokrat ob 6. uri popoldne svirala v „Zvezdi“ in pri Tivolskem gradu.

— (Velik umeljni ogenj) zažigal bode v nedeljo dne 4. t. m. na Koslerjevem vrtu pirotehnik Süßbauer. Isti dan bode na Koslerjevem vrtu svirala godba domačega 17. pešpolka. Začetek godbi ob 4. uri popoldne, začetek umetelnemu ognju ob polu 9. uri zvečer.

— (Domobranske vaje) bodo v vinskih krajih po branji (trgati), v družih krajih po žetvi. Tudi glede konj bode se ozir jemal na gospodarske razmere.

— (Iz Spodnje Šiške.) Pevci Šišenske čitalnice poleté v nedeljo 4. avgusta v prijazni „Dol“. Odhod ob 5. uri zjutraj z zmešanim vlakom. Sveta maša v Dolu ali bližnji podružnici. Zajutrak, obed in zabava pri „Levci“. Častite društvenike k udeležbi izleta najljubše vabi odbor.

— (Na slovenski ljudski šoli pri svetem Jakobu v Trstu) bil je preteklo soboto izpit. „Edinost“ piše tem povodom mej drugim tako: Ob 1/2 7. uri brala se je sv. maša, pri kateri so popevali šolarji pod vodstvom gospice Micheli, koja jih je res dobro v petji izvežbala. Pri službi božji bilo je mnogo občinstva osobito slovenskih mater. Koncem svete maše je deca zapela zahvalno pesen in cesarsko himno. Ljubljanska glavna družba je bila zastopana po blag. g. Ivanu Hribarji; od Tržaških podružnic zastopano je bilo moško in žensko načelnštvo. Po sv. maši smo šli vsi skupno v šolsko poslopje, kjer so se kmalu na to začeli izpiti, ki so trajali do 10. ure. Uvažujoč okoliščine te šole, nepričakovane ovire, ki so se jej v tem letu stavile in pozni čas, v kojem se je šola začela, izreči se moramo res zadovoljne z uspehom. Gosp. učitelju-voditelju gre vsa čast, da je svojo dolžnost vrlo do-polnil. Po končanem izpitu so se pridnejši izmej šolar-jev obdarovali (okolu 15 njih) z mašinami bukvicami, drugim sese podarile podobice z natisnjenimi molitvi-cami. Kakor pri maši, bilo je tudi pri izpitu navzočnega več občinstva posebno ženskega spola, kojemu se je na lici brala zadovoljnost, da njih deca tako dobro odgovarja vprašanjem iz pojedinih predmetov. Vi-deli smo tudi nekatere gospice učiteljice iz mesta in okolice. Po končanem izpitu, deklamacijah in pesnih spregovori g. Hribar ter obrnen proti malim otročičem in navzočnemu občinstvu v lepem govoru omenja koristi, ki jo ta zavod donša slovenski na-rodnosti. Naposled se je v imenu glavnega društva zahvalil načelnštvom Tržaških podružnic, koji sta se istinito mnogo trudili, da se je odprl otroški vrt in slovenska ljudska šola. Iz šole šli smo na to na otroški vrt, kjer je gospica Michelijeva izpraševala svoje nežne gojence iz krščanskega nauka, molit-vice, dajala jim vprašanja iz praktičnega življenja na kar so otročiči lepo odgovarjali. Vsi pričujoči so bili v srce ganjeni in želeli so gotovo mnovega uspeha tem prvim slovenskim učilnicam v Trstu. Bog daj, da bi iste mogoče bilo razširiti in popol-niti v duševno in gmotno korist našega naroda v

Trstu! Število učencev, ki je letos obiskovalo šolo in zabavišče — skupno okolo 120 — jasno kaže, kolike potrebe bi bile druge po deželi vzdrževane slovenske ljudske šole v tem mestu in to tem bolj, ako pomislimo, da omenjeni otroci prebivajo samo v jednom mestnem okraji.

— (O strajku v Trbovljah in Zagorji) došlo nam je še nekoliko podrobnostij. V Tr-bovljah in v Zagorji skoro nikjer ni videti strajku-jočih delavcev. Razdelili so se po okolici ter mla-tijo, kosé in druga dela opravljajo pri kmetih, da si služijo živež. Orožniki hodijo okolu po vaséh in nagovarjajo delavce, naj se vrnejo v Trbovlje in Zagorje, a delavci tega ne hote, ker jih plaši usoda v Celje odpeljanih tovarišev. Zato kar naravnost odgovarjajo: Kaj bi v Trbovlje hodili, da bi nas zapirali?! — V Hrastniku nemajo prav nič pre-moga več in morali so te dni par vagonov izposoditi si iz Trbovelj. — Zanimivo je poslušati pogovore strajkujočih delavcev. Naš poročevalec nam piše, da nekateri mej njimi, ki so bili poprej v Ljubnem (Leoben), posebno hvalijo tamošnjega okrajnega glavarja, ki je prav mej delavce prišel in se prav prijazno z njimi menil. Njegovemu uplivu je veliko pripisovati, da ni bilo nobenega izgreda. Jednako povoljno izražajo se o okrajnem glavarji Litijskem g. Grillu, ki jim imponuje s svojo priljudnostjo, o okrajnem glavarji Wagnerji iz Celja pa njihova sodba ni baš laskava.

— (Pri kegljanji na dobitke) na korist fondu slov. del. pevskega društva „Slavec“, katero se je vršilo preteklo nedeljo, skegljalo se je 663 serij. Dobitke prikegljali so naslednji gg.: I. jeden cekin in zadnjega 1 gld.: Vekoslav Venko; II. 3 gld. Fran Šeber; III. 2 gld. Fran Hribar; IV. šaljiv dobitok F. Stiegler in V. 2 gld. za največ serij Kleinwächter.

— („Učiteljski Tovariš“) im v 15. šte-vilki nastopno vsebino: L ali v. — Domača vzgoja. Piše Jakob Dimnik. — Svitoslav i Danica. — Do-mnjanstvo kranjske vojvodine. Spisal Iv. Lapajne. — Dopisi. — Premene pri učiteljstvu.

— („Vrtee“) ima v 8. številki nastopno vsebino: Ob sklepu šolskega leta. F. Krek. — Valentin Vodnik. (podoba.) — Vodniku. A. Fun-tek — Prva čestitka. — Boj na Kovačicu. (Spisal Janko Barle.) Listje in cvetje.

— (Omikan tat.) Dolgo časa prosjati je po Ljubljani A. Kordes in vsakemu pripovedoval, da je časnika, da pa živi v veliki bedi, ker za-radi nadarjenosti svoje ne more dobiti službe. Iz milosti vzel ga je neki obrtnik v svoje stanovanje v Fröhlichovi hiši. Včeraj zjutraj ukral mu je Kor-desch menda iz hvaležnosti uro, zlato verižico in zlat prstan. Kordesch je tudi skušal z zakriviljenim žrebljem odpreti druge kostne in omare, kar se mu pa ni posrečilo. Ukradeno uro je Kordesch hitro zamenjal za slabšo in 4 gld. doplačila, verižico pa je na prodaj ponudil natakariči „Pri lipi“. Nataka-rica poslala je po policaja, ki je Kordescha takoj odpeljal in danes izročil na Žabjak. Škode, pro-uzročene po tej tatvini je 70 gld. Kordesch bil je že večkrat zaradi tatvine in goljufije kaznovan.

— (Iz Logatca) javlja se uradnemu listu, da je okrajni glavar dr. Mihael Gstettenhofer odpeljal se v Rimske Toplice v Kopelj in da za njegove odsotnosti okrajno glavarstvo Logaško vodi vladni koncipist g. Ivan Tekavčič.

— (Iz Konjic) piše se nam dne 29. julija: Lesotržec Adalbert Walland bil je danes pri c. kr. okrajnem sodišči zarad žaljenja časti lekarja I. Pospisila pri znanih izgredih po občinskih vo-litvah obsojen na 25 gld. globe, oziroma pet dnij zapora.

— (Čebelarji) prorokujejo letos rano jesen. Čebele sicer trote izganjajo še le sredi avgusta, letos so jih pa že koncem julija izgnale iz panjev. Celo trotjo zalego brezozirno trgajo iz satov in spravljajo iz panjev. To so nekda znamenja rane jeseni.

— (Požar.) V Ravnah v Logaškem okraji pogorela je v sredo Jurija Stritofu hiša z gospo-darskimi poslopji. Škode je 600 gld. Pogorelec bil je za isto vsoto zavarovan.

— (Posojilnica Slovenjegraška) da-ovala je za zgradbo nove šole v Št. Janži pri Do-lenjem Dravbregu 1000 gld.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Kotmaroves in okolico napravi v nedeljo dne 11. avgusta 1889, ob 3. uri popoldne v gostilni pri „Miklavži“ v Bilčovu svoj zbor po sledečem

dnevem vsopredu: 1. Pozdrav prvomestnika. — 2. Razni govori in nasveti. — 2. Vsprejem in upi-sovanje udov. O lepem vremenu na prostem. Po zborovanji: Petje in prosta zabava. Prijazno vabi vse slovenske rodoljube k obilni udeležbi

načelnštvo.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi novo ustanovljeno „Pevsko društvo v Šturiji“ v ne-deljo 4. avgusta t. l. ob 6. uri popoldne na vrtu gostilne g. Jos. Širce. Vpored: 1. Förster: „Slava Slovencem“, moški zbor. 2. Pozdrav gostov. 3. Kreutzer: „Gospodov dan“, moški zbor. 4. Slav-nostni govor. 5. Cesarica. 6. Dr. Benj. Ipavec: „Na hribih“, mešani zbor. 7. I. pl. Zajec: „Kolo“, veliki moški zbor. 8. Lidinski: „Tam gdje stoji“, moški zbor. 9. Nedved: „Na planine“, mešani zbor. 10. Mandelc: Igra: „Bog vas sprimi, kdaj pojdete domov?“ 11. Prosta zabava. — Ustopnina 20 kr., sedež 10 kr. Društveni nameri, v nakup novega harmonija, vabi vse p. n. prijatelje petja k bla-govoljni udeležbi veselice ter vsprejme vsakršno prostovoljno darilo v znak iskrene zahvale najudaneji odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 31. julija. Cesaričinja vdova Šte-fanija odpotovala danes zvečer v Ostende.

Peterburg 31. julija. Na ukaz carjev odpeljal se je te dni na rusko-avstrijsko mejo, poseben dvorni vlak, s katerim se popeljejo črnogorski knez Nikola, dedni princ Danilo in princesinji Milica in Stana v Petergof. S tem vlakom so se tudi nasproti pripeljali vojaški dostojanstveniki, ki so črnogorskemu knezu pri-dodeljeni za njegovega bivanja v Rusiji.

Wilhelmshaven 31. julija. Cesar Viljem odpeljal se ob 7. uri zjutraj na ladiji „Hohenzollern“ na Angleško, cesarica pa j od-potovala v Kissingen.

Dunaj 1. avgusta. Minister za notranje zadeve odredil, da se razpusti „Schulverein für Deutsche“, ker je prekoračil po pravilih določeni mu delokrog.

Sibinj 1. avgusta. Nadvojvoda Albrecht je okreval. Program za potovanje se je pre-drugačil. Potovanje v Brašovo izostane. V so-boto povrne se nadvojvoda preko Arada.

Dunaj 1. avgusta. Iz Belegagrada se javlja: Pogajanja mej kraljem Milanom, Risti-ćem, Belimarkovićem, Gruićem in Taušanovi-ćem v Vranji imela so to posledico, da se sme kralj Aleksander s svojo materjo shajati le v inozemstvu, dokler zadeve s kraljico neso po-polnoma uravnane.

Peterburg 1. avgusta. („Pol. Corresp.“) Glede težko obolelega velikega kneza Konstan-tina objavljajo zdravniška izvestja sicer zdaj pa zdaj kako zboljšanje, stanje pa je vender tako, da je katastrofa neizogibna. V dvornih krogih se zagotavlja, da se zaradi tega dogodka ne bode odložila na 7. dan avgusta določena poroka velikega kneza Petra Nikolajeviča s črnogorsko princesinjo Milico. Ko bi smrt mej tem na-stala, ne imela bi druge posledice, nego da bi se poroka vršila brez vsake slavnosti v naj-ožjem obiteljskem krogu v Petergofu.

Pariz 1. avgusta. Nasproti drugim ve-stem naglaša se v poučenih krogih, da se bode latinska novčna zveza mej Francosko, Italijo, Švico in Rumunsko gotovo ponovila.

Pariz 1. avgusta. Boulanger se v ma-nifestu zahvaljuje volilcem rekoč, če uspeh ni popolen, bila je temu uzrok le malomestna častihlepnost. On z zaupanjem pričakuje izida splošnih volitev.

Kodanj 1. avgusta. Grški kralj in kraljevič danski dospela iz Angleške semkaj.

London 1. avgusta. Pri letnem ban-ketu v Mausionhouse izjavil Salisbury, da po njegovem mnenji ne treba imeti resnih skrbij zaradi nemirov na Kreti. Angleška ne želi, da bi Kreto dobila. Da bi ostavili Egipt zaradi tamošnjih nemirov še ni prišel pravi čas. An-glija tira mirovno politiko, ne da bi kaj žrt-o-vala na svoje časti.

London 1. avgusta. Poročnik Daquilar premagal dervise pri Anabi. 70 dervisev mrt-vih, 80 ujetih. Od Egipčanov trije mrtvi, osem ranjenih.

Carigrad 2. avgusta. Izvestje Reuter-jevo: Sartinski paša, dva druga muhamedovska

člana večine in dva člana manjine izmed krečanske skupščine poklicani k sultanu. Photiades paša poklican k sultanu zaradi ustnih pojasnil o krečanskem vprašanju.

Blažu Fišer-ju.

Slovenija, nesrečna naša mati,
V bolesi žalno krilo se zavij!
Sinu si svojega ga smela zvati,
Za kojim solza lice ti rosi.
On, ki Te je goreče ljubil,
Glasnik je naše slave bil,
In tega si, moj rod, izgubil,
Kaj bi solzá ne líl?

Zdaj večno spanje v bogu spava,
Oči je v blážen sen zaprl.
Za njim pak joče majka Slava,
Saj njé ponds ji je umrl.
Umrí je v cvetni, moški dóbi
Mož-umetnik in poštenjak,
In ob preranem njega gróbi
Slovenec plaka vsak.

Pač težko zvésto „ljubico“ ostavi
Na svetu si — svoj ljubi bas!
Povsod z ljubeznijo o nji si pravil,
Srénó radostil ž njo si nas.
Izavabljal si ji zvonke glase
Sladké in tožne spet takó,
Da širili so do srcá se
Takó ljubó, mehkó . . .

Oh, zdaj pak smrtno spavaš spanje
V naročji tujega svetá,
O domu sanjaš zlate sanje,
Saj ljubil si ga iz srcá.
A dom žaluje po udanem sinu,
Ki bil je dičen cvet rodú,
In hranil v jasnem bo spomini
Preslavnega sinú.

Dragotin Jesenko.

Razne vesti.

* (Povodnji.) Iz Moravskega Ostrava se 30. m. m. poroča: Vsled dolgotrajnega dežja nastala je povodenj, katera je poplavlila jeden del našega mesta. Nek 12letni deček je utonil Popoludne upala je voda saj toliko, da se ni bati večje nevarnosti. V isti dan se javlja iz Tešna, da je voda razušila nasip na Kašav-Oderberški železnici in da je vsled tega prenehel promet. Pa tudi po drugih krajih Šlezjskih prouzročila je povodenj obilo škode.

* (Redek strajk.) V Bonneville na Francoskem imel bi biti 24. m. m. letni somenj. Ker je pa deževalo in ni noben kramar izločil svojega blaga, menilo je občinstvo, da je temu slabo vreme krivo. Še le čez dolgo časa se je pa zvedelo, da so prodajalci uprizorili strajk, ker je mestni davkar zahteval nenavadno visoko sejmsko pristojbino. Veliko kramarjev vozilo se je po mestu v nališpanih vozeh in popevalo „marseillaiso“. Mestni gospodski so pak strajkovci izjavili, da naj prekliče ukaz zastran previsoke sejmske pristojbine, sicer se bodo prodajalci rajše sprehajali, nego prodajali svoje raznotero blago.

* (Potres.) Iz Londona se 30. m. m. javlja: Po poročilih iz Yokohame semkaj došlih, napravil je potres v Kumamotu na otoku Korusinu blizu Nagasakija velikansko škodo. Mnogo ljudi je mrtvih.

* (Nezgoda v Johnstownu.) Po najnovejšem računu je pri velikanski nezgodi v Johnstownu v Pensilvaniji 6000 ljudi izgubilo svoje življenje.

Odprto pismo

gospodu Juriju Čurin-u, katehetu
v Središči.

Ko sem jaz v seji občinskega odbora Središkega predložil, naj bi se odbor preuzvišenemu knezoškofu o prihodu pritožil, da Vi krščanski nauk v šoli slabo učite — kateri predlog se je jednoglasno vsprejel — primoran sem v imenu „vseh tistih“ Vašo, kakor tudi Vašega župnika izjavo od nedelje dne 21. t. m. nekoliko razjasniti.

Svojo jezo hladili ste na leci, pobijali resnico in stvar spravili v javnost, o kateri se je mislilo, da se v merodajnih krogih mirnim potom razmota.

Meni ni leca na razpolago — oprostite torej gospod katehet, da Vam po tej poti dokažem, da je dolžnost starišev, v prid mladeži Vaše ravnanje v šoli grajati in si prizadevati, da se zboljša.

Versko-nravnsko odgojo mladine postavlja šolska postava na prvo mesto. To najlepšo cvetico naj skrbno goji vsak učitelj — posebno pa katehet. A Vi se malo brigate za krščanski nauk v šoli, Vam je več za „stotjak“ (katerega dobite za pouk) nego za veronauk. Kateri gospod katehet na mesto, da bi krščanski nauk učil — sloni na šolskem oknu ali pa v dvoru na klopi sedi — ko v šoli jeden učencev nemirneže zapisuje. Ni torej čuda, da je Vas vizitacija ranjega knezoškofa zelo prestrašila, da ste vprašanja iz krščanskega nauka tako uredili,

da so učenci vsake klopi imeli svoja, — (deček doma vprašan — „kaj je molitev?“ odgovori: „To imajo v drugi klopi!“) — ter učitelje prosili, da jih v cerkvi pri izpitu tako nastavijo, kakor v šoli sedijo. Se ve, da je izpit knezoškofa prav zadovoljil Vam v ponos a naši mladini v škodo.

Ugovarjali mi bodete — kako da obč. zastop svojega sklepa izvršil ni. Predno se občinski zastop h knezoškofu poda naznaniti župan, da ga je gospod župnik prosil, naj odbor to zadevo opusti, on (župnik) bo skrbel, da se vse na boljše obrne. To zagotovilo je odbornike zadovoljilo. Gospod župnik je tedaj sam županu priznal, da je Vaš pouk v šoli slab. Čudno zopet, da gospod župnik danes nekaj priznava, kar jutri pobija. To je že sicer njegova stara navada, kako n. pr. o zidanji novega šolskega poslopja, ko je danes v krajnem šolskem svetu glasoval naj se v Središči zida — a jutri že uleži „ugovor“ z drugimi občinami proti temu zidanju. Se je li torej čuditi, da pri zadnji volitvi v okrajni šolski svet Ormožki Središčani zanj glasovali neso. Prodril je sicer z jednim glasom večine (s svojim) misleč: Sila kola lomi.

Vrnem se zopet k Vam, gospod katehet. Kako pa je Vaše ravnanje pri cerkvenih obredih. Deco pošiljate k sv. obhajilu, ne, da jo poprej v šoli počite, mislite li, da stariši tega ne presodijo. Neka prosta žena je rekla, da ne pusti svojega otroka k sv. obhajilu „ker molitev ne zna; bo že prišel drug kapelan, kateri bo deco nekaj naučil“.

Ako tedaj Vaše početje ljudje grajajo, pošiljate v jezi iz svojega slovarja katere primke n. pr. telebač, telebuš, hēkač, vragovič itd. mej ljudstvo in ne redko tudi v šoli mej mladež. Kupite si „Olikanega Slovenca“, učite se ga noč in dan — potem bo Vaše obnašanje tudi zunaj šole Vašemu stanu primerno

Vaš

Jos. Šinko.

V Središči, 28. julija 1889.

Poziv!*)

Podpisano uredništvo daje na znanje, da prireja IV. izdajo svojega

„Popotnik-ovega koledarja za slovenske učitelje“ za 1890. leto.

Da se učiteljski osobni imenik (šematizem) v tej izdaji pospne do neke popolnosti, vabimo vse p. n. učiteljstvo slovensko k sodelovanju.

V prvi vrsti prosimo slavna šolska voditeljstva, da nam blagovoljno naznanijo.

1. Število otrok ob koncu šolskega leta, oziroma po stanju z 15. avg. t. l. in sicer: a) dečkov in deklic, ki so dolžni šolo obiskovati, t. j., ki stojé v starosti mej 6. in 14. letom; — b) dečkov in deklic, ki šolo obiskujejo. (Kranjski in primorski p. n. gg. voditelji naj zapišejo vsakdanje učence posebej in ponavljavne posebej).

2. Vse spremembe, ki so se ali z ozirom na zavod sam ali gledé učiteljskega osobja na njem vršile od 1. novembra 1888. do sedaj (15. avgusta), oziroma, ki se bodo v kratkem še gotovo vršile. Naj se ne pozabi na učit. osebe, ki se v tem letu iz učiteljstva izstopile (Uzrok izstopa!) — Ker se je iz več strani izrekla želja, naj bi šematizem zadržal tudi upokojene učiteljske osebe, tako prosimo, da se nam naznanijo tudi

3. imena, karakter in slednja služba ter natančna adresa takih upokojenih gg. tovarišev, ki eventuelno v šolskem okrožju prebivajo.

4. Tudi če se je znabiti spremenilo kaj glede zadnje pošte itd. itd.

V drugi vrsti — in to posebno — prosimo pa vse tiste častite tovariše in ljubezne tovarišice, glede katerih se nahajajo v III. letniku „Pop. koledarja“ kakoršni koli napačni podatki, naj blagovolijo nam dotične nedostatke natančno obznaniti, ter uredništvu pripomoči, da je popravi.

Sploh bodemo za vsako dobrohotno opazko in za vsak nasvet hvaležni ter se tudi nanj ozirali, ako le ne prekorači okvirja, v katerem se nam je gibati.

Ker nam je mnogo na tem, da zagleda „Popotnikov koledar za slov. učitelje“ za 1890. l. že vsaj meseca nov. t. l. beli dan, pač nujno prosimo, da se dotični popravki, oziroma podatki dopolnjejo najpozneje do 18. avgusta t. l. podpisane uredništvu, katero se za vsako uslugo že naprej zahvaljuje.

Maribor, dne 25. julija 1889.

Uredništvo „Popotnika“,
Reiserstrasse 8.

*) Slavna uredništva slovenskih listov uljudno pro-pmo, da ta poziv blagovolijo v svojih listih brezplačno sonatisniti.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(55-10)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 31. julija.

V Pragi: 27, 28, 61, 86, 66.

Tujci:

31. julija.

Pri **Maliči**: Polakowsky iz Kranja. — Folakowsky iz Črnomelj. — Weinberger, Sperling, Polaček z Dunaja. — Kavzinsky, Ladislav iz Budimpešte. — Schwarz iz Jablonca. — Zeitz, Liechtenstein iz Berolina. — Anton iz Gradca. — Sotatelli, Weber iz Velike Kaniže. — Setničar iz Ajdovščine.

Pri **Slonu**: Prohaska z Reke. — Potazky iz Gorice. — Beer z Dunaja. — Finger iz Prestranka. — Pietro iz Trsta. — Moll iz Solnograškega. — Lang iz Monakovega. — Muri od Jezera.

Pri **Južnem kolodvoru**: Erdman iz Celja. — Superina iz Reke. — Krill iz Heba. — Maldon z Voloskega. — Poglejski iz Vodice.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Zettel iz Škofje Loke. — Aljančič iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

29. julija: Ivana Kopač, železniškega sluge hči, 3 mes., Rimska cesta št. 3, za katarom v črevih.

30. julija: Karol Zupančič, ključar, 45 let, Kolodvorske ulice št. 5, za jetiko. — Jožef Černe, urarjev sin, 14 l., Vodnikove ulice št. 4, za škrofeljni.

1. avgusta: Stefanja Furlan, ključarjeva hči, 12 dni, Poljanski nasip št. 14, za srčno hibo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. julija	7. zjutraj	738.2 mm.	18.8° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.9 mm.	26.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	739.2 mm.	18.2° C	sl. zah.	jas.	
1. avg.	7. zjutraj	739.2 mm.	15.6° C	brevz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.0 mm.	25.6° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	738.6 mm.	20.4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 20.7° in 20.5°, za 0.9° 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2 avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	83.85	83.90
Srebrna renta	84.80	84.90
Zlata renta	109.85	109.90
5% marcna renta	99.55	99.65
Akcije narodne banke	907.00	907.00
Kreditne akcije	306.25	307.50
London	119.90	119.95
Srebro	—	—
Napol.	9.52 1/2	9.53 1/2
C. kr. cekini	5.66	5.66
Nemške marke	58.65	58.65
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „	173 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	—	100 „ 20 „
Ogerska papirna renta 5%	—	94 „ 75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119 „	75 „
Kreditne srečke	100 gld.	183 „ 75 „
Rudolfove srečke	10 „	20 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	125 „ 25 „
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	229 „ 50 „

Namesto vsake druge objave.

Britkim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je naša iskreno ljubljena hčerka, oziroma sestra in unukinja,

ERNESTINA MRAK

učenka IV. razreda,

danes ob 1/4.9. uro zvečer, po dolgi in jako mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 12. letu svoje dōbe mirno v Gospodu zaspala. Truplo predrage ranjke se bode v soboto dne 3. avgusta ob 4. uri popoldne preneslo iz žalosinske hiše, Streliške ulice št. 8, k večnemu počitku k sv. Krištofu.

Sv. maše zadošnice se bodo darovale v farni cerkvi pri sv. Petru.

V Ljubljani, dne 1 avgusta 1889.

Anton Mrak, c. kr. računski oficijal, oče. — Ivana Mrak, mati. — Ivana Keber, stara mati. — Antonija, Zorka in Ivanka Mrak, sestre. (585)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

Ravnokar je izšel in se razpošilja p. n. naročnikom

== VIII. zvezek ==

Jurčičevih zbranih spisov.

Vsebinska:

Cvet in sad.

Izviren roman. — („Slovenska knjižnica“, 1877.)

Bela ruta, bel denar.

Fovest. — („Slovenski Narod“, 1874.)

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštnina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroče skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (37—32)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Gospodske ulice 12. Gospodske ulice 12.

Patentovane Strakosch-Boner-jeve

stroje za pranje in munge

priporoča

57(41)

ALEKSANDER HERZOG

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 6.

== Katalogi zastoj in franko. ==

Leta 1858. ustanovljeni prvi avstrijski

Annoncen-Bureau A. Oppelik

na Dunaji, mesto, Stubenbastei št. 2

preskrbuje anonce vsake vrste za vse
tu- in inozemske časnike in koledare.

Ker praktična sestava anonce in prava izber časopisov,
v katero se dajo anonce, že naprej jamči pol uspeha in da se denar
po nepotrebnem ne troši, priporoča se gorenja, v tej stroki naj-
starejša avstrijska tiskarna, opirajoč se na 32letno skušnjo
v tej stroki, p. n. inštruktor in je pripravljena dati dotično po-
jasnilo zastoj, ravno tako tudi zastoj preskrbi sestave anone,
proračune stroškov (po izvirnih cenah časopisov in koledar-
jev s primernim rabatom) in cenike.

Dolgi obstanek te tiskarne že naprej jamči za resno,
ceno in praktično izvrševanje danih naročil.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Št. 10.493.

(574—2)

Razpis natečaja.

Za II. mestni otroški vrt slovenski, ki ga
občina Ljubljanska odpre s početkom prihod-
njega šolskega leta, je popolniti mesto

otroške vrtarice

z letno plačo 400 goldinarjev.

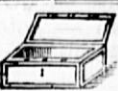
Prošnje za to (začasno) službo je s po-
trebnimi dokazili o sposobnosti za otroške vrta-
rice uložiti

do 15. avgusta letos

pri podpisnem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta
Ljubljane,

v 28. dan julija 1889.

Proti ognju varne

železne kasete,

ki se dajo z vijaki pritrditi, kakor tudi
rabljene in nove, proti
ognju varne

BLAGAJNICE
prodaja cenó
S. BERGER, Wien, Bräunerstr. 10.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, že-
lodčnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri
katarnu, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke,
poleg tega pa tudi (424—9)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in že-
lodcev otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u;
prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer;
v Kranju: F. Dollenz.

Potujoči v Trst

prosi se v lastnem interesu, da poiščejo staro slo-
večo prodajalnico (523—7)

NEGOZIO VIENESE

C. REISS

(rudeča tiskana tabla) Corso, Borzoi trg 602.

Tam dobé vse dobro, solidno in ceno.

17 let star mladenič

želi ustopiti v kako večjo prodajalnico z manufak-
turnim blagom v mestu ali na deželi kot

praktikant.

Dovršil je dve realki in jedno leto pri gospodu
Mahr-u. — Pisma pošljejo naj se pod imenom Ka-
rolina Verli, Cerknica per Rakek. (584—1)

Ker sem prevzel kavarno v Kamniku, izstopil sem iz kavar-
niškega podjetja „Valvasor“ v Ljubljani, kateremu sem bil
sodružnik in poslovođa. Tem povodom čutim, da sem dolžan,
vsem p. n. gostom kavarne „Valvasor“ za meni blagovoljno ska-
zano zaupanje presrečno zahvaliti in s spoštovanjem posloviti se
od vseh gospodov.

Valentin Vital.

Usojam si udano naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, da sem
prevzel

kavarno v Kamniku

in jo odprl s 1. dnem avgusta t. l. pod imenom

KAVARNA KAMNIK.

Usojajoč se slavno občinstvo uljudno vabiti na obisk novo
opravljenega podjetja, pristavljam zagotovilo, da se bodem vedno
prizadeval p. n. gostom najboljše streči z dobrimi pijačami in mno-
gimi časopisi.

Z velespoštovanjem

Valentin Vital.

Kamnik, dne 1. avgusta 1889.

(568)

Svoji

k

svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

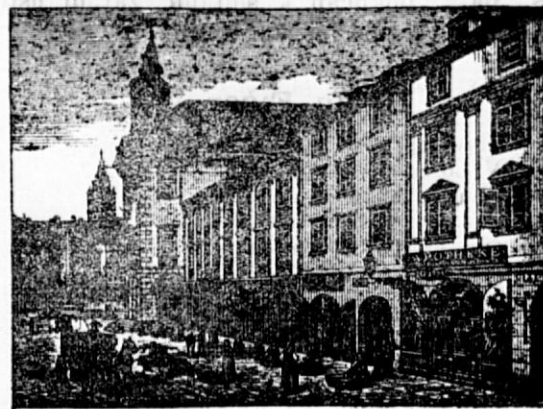
Dr. J. Vošnjak.

Igra se je v prvič igrala
pri Vodnikovi slavnosti in
bila od občinstva vsprejeta
z največjo naudušenostjo.

—o—

Dobiva se v „Narodni
Tiskarni“ v Ljubljani
in v vseh knjigarnah.

Cena 30 kr.
(s poštino vred).

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani

== na velikem Mestnem trgu ==

priporoča tukaj popisana najboljša in sveža zdra-
vila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pisanih zahval
o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. —
Lekarna Trnkóczy-jeve trdke je pet, in sicer: Na
Dunaji Viktor pl. Trnkóczy, V., Hundsturmstr.
113 (tudi kemična tovarna); dr. Oton pl. Trnkóczy,
III., Radeckypiazz 17; in Julij pl. Trnkóczy, VIII.,
Josefstädterstr. 30. V Gradcu (na Stajerskem): Ven-
delin pl. Trnkóczy. V Ljubljani: Ubald pl.
Trnkóczy. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na
tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto
dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkó-
czy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrsten uspeh pri vseh boleznih
v želodci in so neprekosljivo
sredstvo zoper: pomanjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urak, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavoból, krč v
želodci, bitje srca, zabasanje,
gliste, bolezni na vranici, na
jetrih in zoper zlato žilo, 1 ste-
klenica velja 20 kr., 1 tucat
2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.
Svarilo! Opozar-
jamo, da se tiste istinite Ma-
rijacejske kapljice dobivajo
samo v lekarni Trnkóczy-ja
zraven rotovža na velikem
Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin
ter revmatizem, trganje po udih, bolečine
v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude
in kite itd. Malo časa čez se rabi, pa mine
popolnem trganje, kar dokazuje obilno
zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper
trganje po dr. Malieu“ z zraven stoječim
znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50.

Ce ni na steklenici zraven stoje-
čega znamenja, ni pravi cvet in ga precej
nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski

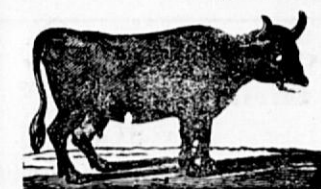
za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripa-
vost, vrataból, jetiko, prsne in pljučne bolezni. 1 stekl.
56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in
so se že tisočkrat sijajno osvedočile pri zabasanji člo-
veskega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skruženem
želodcu, jetrih in obistnih boleznih; — v škaflih
à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škafliami 1 gld. 5 kr. Raz-
pošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa
pomaga najbolje pri vseh
boleznih krav, konj in
prasičev. Konje varuje
ta štupa trganja po čre-
vih, bezgav, vseh na-
lezeljivih kužnih bolezi-
nj, kašlja, pljučnih in
vratnih bolezij ter od-
pravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle
in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. —
Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri pre-
tegu žil, otekanju kolen,
kopitnih boleznih, otrp-
nenju v boku, v križi itd.,
otekanju nog, mehurnih
na nogah, izvinjenji, ti-
ščanji od sedla in oprave,
pri sušici itd., s kratka
pri vseh vnanjih bolezi-
nih in hibah. Steklenica
z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic
z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—7)

SVARILLO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi
in zajamčeni, če imajo ime Trn-
kóczy in našo varstveno znamko. Zoper po-
narejanje istih se sodnijski postopa.

Vsa tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo
v lekarni Trnkóczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošilja.